

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2119

гр. Варна, 06.06.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IX СЪСТАВ, в закрито заседание на шести юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Деница Славова

като разглежда докладваното от Деница Славова Гражданско дело № 20223100101209 по описа за 2022 година

Производството е образувано по иск с правно основание чл. 2, ал. 1 т. 3 от ЗОДОВ.

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответника.

На основание чл. 140 от ГПК съдът следва да насрочи делото.

Съдът на основание чл.140 от ГПК изготви следния проект за доклад по делото

Производството е образувано по предявените от **М.С. П.**, ЕГН:***** с адрес гр Дългопол, ул."Хан Тервел" № 3, срещу **ПРОКУРАТУРАТА** на Република България искове с правно основание чл. 2, ал. 1 т. 3, от ЗОДОВ да бъде осъден ответника да заплати на ищеца сумата от **40 000 (четиридесет хиляди) лева**, представляваща обезщетение за претърпените неимуществени вреди – душевни болки и страдания, вследствие незаконно воденото срещу същия наказателно производство, приключило с Решение №60151 /28.10.2021 г. по КНОХД№629/2021 г. по описа на ВСК, II наказателно отделение, с което е признат за невиновен и е оправдан по всички повдигнати обвинения, ведно със законната лихва от датата на увреждането 07.10.2018 г. до окончателно изплащане на задължението.

Претендират се и разноските за производството.

Обстоятелствата, от които се твърди, че произтича претендираното право са:

В исковата молба се твърди, че с постановление за привличане на обвиняем от 07.10.2018г. М. СТ. П. е привлечен в качеството на обвиняем по ДП №697/2018 г. по описа на Окръжен следствен отдел при ОП-гр. Варна за това, че: на 06.10.2018г., в гр.Дългопол, област Варна, умишлено умъртвил

С.П.С. на 36г., престъпление по чл.119, във връзка с чл.115 НК. „За убийство, извършено при превишаване пределите на неизбежната отбрана, наказанието е лишаване от свобода до пет години ”.

Срещу М. СТ. П. с взета мярка за неотклонение «Задържане под стража» от 09.10.2018г. до 23.10.2018г., като същата е променена на 23.10.2018 г. в „Гаранция в пари”, в размер на 2000лв./две хиляди лева/.

Обвинителен акт е внесен от Окръжен следствен отдел при Окръжна прокуратура-Варна за разглеждане пред Окръжен съд Варна, предвид което е образувано НОХД № 691/2019г., по описа на Варненския окръжен съд.

Наказателното производство пред първа инстанция по НОХД №691/2019г. по описа на ОС-гр.Варна, наказателно отделение приключва с осъдителна присъда от 13.09.2019г. с която признава подсъдимият М. СТ. П. за виновен в това, че на 06.10.2018г., в гр. Дългопол, умишлено умъртвил С.П.С. на 36г., като убийството е извършено извън пределите на неизбежната отбрана, престъпление по чл.119, във връзка с чл.115 НК и му налага наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за СРОК ОТ ДВЕ ГОДИНИ, което следва да изтърпи при ПЪРВОНАЧАЛЕН СТРОГ РЕЖИМ. На основание чл.68, ал.1от НК, привежда в изпълнение наказанието наложено на подсъдимия П. по НОХД 31/2016г. на Районен съд Велики Преслав, а именно ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ЕДНА ГОДИНА И ДВА МЕСЕЦА, което следва да се изтърпи при първоначален строг режим.

След депозирана въззивна жалба е образувано ВНОХД №17/2020 г. по описа на Апелативен съд-Варна и е отменена Присъда №53/13.09.2019г. по НОХД № 691/2019г., по описа на ОС-гр.Варна и върнато делото за ново разглеждане от първоинстанционният съд.

Образувано е НОХД №1217/2020г. по описа на ОС-Варна, наказателно отделение. След провеждане на съдебно следствие е постановена Присъда №65/17.12.2020 г., с която признава подсъдимият М. СТ. П. за виновен в това, че на 06.10.2018 г., в гр. Дългопол, умишлено умъртвил С.П.С. на 36 г., като убийството е извършено извън пределите на неизбежната отбрана, престъпление по чл.119, във връзка с чл.115 НК, налага наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ДВЕ ГОДИНИ И ШЕСТ МЕСЕЦА, което следва да изтърпи при първоначален строг режим. На основание чл.68, ал.1от НК привежда в изпълнение наказанието наложено на подсъдимия П. по НОХД 31/2016 г. на Районен съд Велики Преслав, а именно лишаване от свобода за срок от ЕДНА ГОДИНА И ДВА МЕСЕЦА, което следва да се

изтърпи при първоначален строг режим.

С присъдата подсъдимият е осъден да заплати на гражданските ищци М. и М. П.и сумата от по 90 000 лв. обезщетение за причинени неимуществени вреди. Подсъдимият е осъден да заплати и на гражданските ищци Н. П.а П., Н. П.а С. и Р. П.а С. сумите от по 20000 лв. обезщетение за причинени неимуществени вреди.

След депозирана въззивна жалба от обвиняемия М. СТ. П. е инициирано производство пред Апелативен съд Варна. С решение №260060 от 25.05.2021г., постановено по ВНОХД №26/2021г. по описа на Апелативен съд гр. Варна първоинстанционната присъда е потвърдена.

С касационна жалба от подсъдимия е инициирано касационно производство по КНОХД №629/2021г. по описа на ВСК, II наказателно отделение. С Решение № 60151/28.10.2021г. ВКС е отменено изцяло възивно Решение №260060 от 25.05.2021г. постановено по описа на Апелативен съд гр.Варна, като признава подсъдимия М. СТ. П. за невиновен и го оправдава по обвинението по чл.119 вр.чл.115НК.

Отхвърля изцяло предявените граждански искове.

Оправдателната присъда е влязла в законна сила на 28.10.2021 г.

В резюме срещу ищецът е водено наказателно преследване в продължение на 3 години. Изтърпял е най-тежката МНО „задържане под стража“ в продължение на 14 дни. На 23.10.2018г. е взета МНО „парична гаранция“ в размер на 2000лева. Участвал е в множество действия по разследване: задържане; претърсване; изземване; повдигане на обвинение; ДНК експертиза; Комплексна психологична и психиатрична експертиза; разпити в качеството на обвиняем. Участвал е лично общо в 7 о. с. з. по водените НОХД, ВНОХД и КНОХД. Участвал е в производство по ЧНД за разглеждане на МНО. Срещу него са произнесени две осъдителни ефективни присъди, които са потвърдени.

Като последици от воденото наказателно производство, се твърди, че в продължение на три години, П. е живял в състояние на силен страх, стрес и безпокойство, предвид неизвестността относно евентуално налагане на наказание за престъпление, което не е извършил. Изключително тежко е преживял двете осъдителни присъди на ВОС и в следствие потвърждаването им от Апелативен съд Варна. След всяка осъдителна присъда е изпадал в тежки депресивни състояния, които са продължавали с месеци. Отказвал е да се храни. Не е можел да спи. Изпитвал е силни и

постоянни чувства на тревожност, които са пререствали в паник атаки. Изпитвал е сърцебиене, изпотяване, треперене, задух и чувство на задушаване, болка в гърдите или дискомфорт. Усещал е скованост на тялото, което в едно с лошото предходно здравословно състояние/липса на зрението на дясното око и пареза на лява ръка/ се е отразило изключително негативно в здравословен аспект, физически, емоционално и психически. Няколко дни преди всяко съдебно заседание, на което е участвал лично, е изпитвал по-силни притеснения и негативни емоции. Не е можел да спи. Отслабнал е с 10 килограма. Затворил се е в себе си и е спрял да контактува с околните. Голяма част от обкръжението му се е отдръпнало от него. Прекъснал е много от социалните си контакти. Деянието за което е привлечен като обвиняем в последствие и осъдителните присъди са отразени от медиите, като името на доверителят ми е изписано изцяло, а не само с инициали. Широкият отзвук на обвинението в медиите са създали негативен обществен облик за ищеца. Същите са го злепоставили пред близки, приятели, съседи, колеги и въобще в обществото като цяло. Наложило се е да напусне населеното място в което живее в гр.Дългопол, защото е бил постоянно преследван от съгражданите си, както и от роднини на пострадалия които са го обиждали и ругали, афектирани от медийните публикации. Правени са опити за саморазправа с него. Накърнено е доброто име, достойнство и репутация сред съграждани и общество, като добър съсед и порядъчен човек.

Изключително негативно се е отразило задържането му в следствения арест. Нарушено е и конституционното му право за свобода и придвижване, като е изтърпял 14 дни най-тежката мярка за неотклонение.

Ответникът в отговора си в срока по чл. 131 от ГПК, сочи, че исквете са допустими, но неоснователни и недоказани, както по основание, така и по размер.

Оспорва се настъпването на твърдените в исковата молба неимуществени вреди и причинно-следствената връзка с действията на ответника. Не оспорват, че по отношение на ищеца е взета най-тежката мярка за неотклонение „Задържане под стража“, но сочат, че тя е взета по надлежния съдебен ред, както и че за претърпените в следствие на нея вреди, отговорност не следва да носи Прокуратурата, а Министерството на правосъдието, доколкото същото отговаря за изграждане, експлоатиране и стопанисване на арестите. Счита, че не са доказани датата, на която е повдигнато обвинението на ищеца и периода на мярката за неотклонение „Задържане под стража“. Сочат, че наказателното преследване е продължило

само три години, което е един изключително кратък и разумен срок и Прокуратурата не е станала причина за никакво неоправдано забавяне на производството. Твърдят, че евентуално настъпилите вреди не се дължат само на действия на Прокуратурата, доколкото е налице произнасяне и на съда, а именно с две осъдителни присъди. Сочат още и за наличие на укоримо поведение от страна на ищеца, а именно фактите, по които е бил осъден от ОС – Варна и АпС- Варна. Считат още, че Прокуратурата не може да носи отговорност за медийното отразяване на процеса, тъй като тя не е дала информацията, станала достояние на медиите. Твърдят, че многократните предходни осъждания на ищеца, вкл. на лишаване от свобода, сочат на изявена престъпна склонност у лицето и оттам на нисък интензитет на отрицателните емоции, свързани с конкретното наказателно производство. Считат за недоказани с надлежни медицински документи твърденията на ищеца за настъпили сериозни здравословни проблеми. Оспорват исковата претенция като завишена по размер. Считат, че законната лихва се дължи от датата 28.10.2021г. – момента на влизане в сила на крайния съдебен акт, с който ищецът е оправдан.

Съдът на основание чл.146 от ГПК указва на ищеца, че носи доказателствената тежест да докаже, че по отношение на него е било повдигнато обвинение за извършено престъпление, наказателното производство по което е приключило с оправдателна присъда, че от тези действия на длъжностни лица на ответника /поддържане на неоснователно обвинение/ за него са произлезли конкретните вреди по вид и размер, както са наведени в исковата молба, т.е. причинно-следствената връзка между поведението на ответника и вредите, както и вида и размера на вредите.

Съдът на основание чл.146 от ГПК указва на ответника, че следва да докаже изключващи отговорността му положителни факти, а предвид наведените възражения – *твърдяната от тях дата*, на която е повдигнато обвинението на ищеца и периода на мярката за неотклонение „Задържане под стража“.

Съдът на основание чл.140 от ГПК следва да се произнесе по предварителните въпроси и по допускане на доказателствата.

Следва да бъде указано на ответника в срок до насроченото с.з. да уточни твърденията си за датата, на която е повдигнато обвинението на ищеца и периода на мярката за неотклонение „Задържане под стража“.

Представените с исковата молба и отговора писмени доказателства са

допустими и относими, поради което следва да бъдат приети в СЗ.

Следва да бъде изискано производството по НОХД № 691/2019г., по описа на Варненския окръжен съд.

Съдът намира, че следва да бъде уважено искането на ищеца за допускане на гласни доказателства, като допустими и относими към предмета на доказване и необходими с оглед доказването на иска.

Водим от горното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА производството по делото в открито съдебно заседание на **06.10.2022 г. от 14.00 часа**, за която дата и час да се призоват страните, като им се връчи копие от настоящото определение, а на ищеца и препис от отговора на ответника.

УКАЗВА на ответника в срок до насроченото с.з. да уточни твърденията си за датата, на която е повдигнато обвинението на ищеца и периода на мярката за неотклонение „Задържане под стража“.

ДОПУСКА СЪБИРАНЕТО НА приложените с исковата молба и отговора писмени доказателства.

ДА СЕ ИЗИСКА НОХД № 691/2019г., по описа на Варненския окръжен съд.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на ищеца да се ползва от гласни доказателства чрез разпита на двама свидетели при режим на довеждане за установяване на фактите за претърпените от ищеца и твърдени в исковата молба вреди вследствие на обвинението, повдигнато от служители на ответника.

ПРИКАНВА СТРАНИТЕ КЪМ СПОГОДБА, КАТО ИМ УКАЗВА, ЧЕ това е доброволен способ за уреждане на отношенията им и има преимущество пред спорното производство. При спогодба заплатената такса се връща наполовина на ищцовата страна, а в случай, че такава не е внесена от ищеца, а се дължи от ответника при уважаване на иска – при спогодба се намалява на половина.

ПРИКАНВА СТРАНИТЕ КЪМ МЕДИАЦИЯ

УКАЗВА на страните, че към ВОС е създаден и действащ **Център по медиация**, който е разположен на 4 ет. в сградата, в която се помещава СИС при РС – Варна на адрес: гр. Варна, ул. „Ангел Кънчев“ №12. Медиацията е лесен и достъпен /**безплатен**/ алтернативен метод за решаване на правни

спорове и за постигане на взаимно изгодно споразумение, в рамките на съдебното производство, като процедурата е неформална и поверителна. В случай, че страните желаят постигане на резултат, който зависи изцяло от интересите им и пести време и средства, може да се обърнат към служителя по медиация към ВОС **Нора Великова** на тел. **052/623362** или на адрес на ел.поща **mediation@vos.bg**, който ще им помогне при избора на медиатор от списъка на медиаторите, както и ще им осигури ползването на Центъра по медиация в удобно за страните и за медиатора време.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____